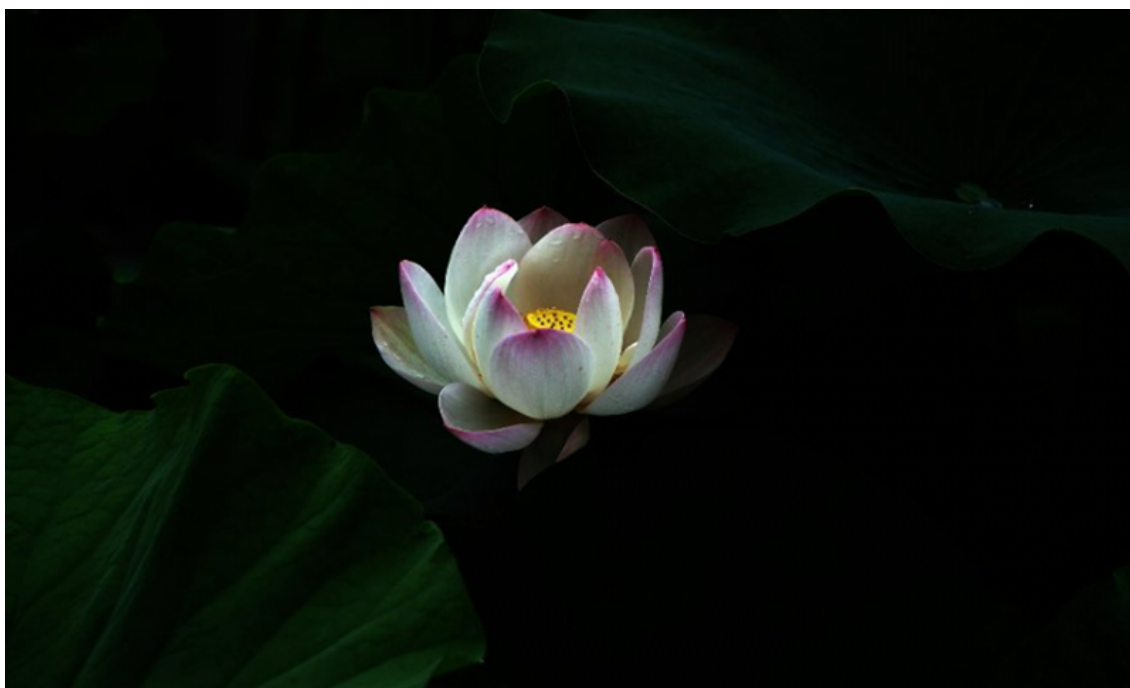

Lặng giữa vô thường

ISSN: 2734-9195 11:32 29/01/2026

Thuyền về qua bến sông trăng/Khẽ ngang chùa cũ, ngỡ rằng chốn thiêng/Bóng
người tĩnh lặng an nhiên/Trầm hương quyện gió bên triền núi xưa!...

Gió rơi xuống cội thường xuân
Tay nâng khói biếc lưng chừng phai phôi
Thương người kiếp mộng dần trôi
Nửa mang khâm liệm, nửa rời phiền đau.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Tuệ tri giữa chốn thanh không
Mặc nhiên một góc thư phòng, nhàn mai!
Huyền cầm cất điệu trần ai

Tàn cơn mộng mị, trùng lai giấc thiền.

Rót buồn những hạt chiều rơi

Rũ nghe biêng biếc nửa đời lạ quen

Bỏ lời sáo lộng chê khen

Lặng trong vô thi mùa sen ta về!

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Lá xanh thay những lá vàng

Người mang những mối tơ oan trả người

Rót vào thuận-nghịch, đầy-vơi

Vỡ ra thăm thẳm một đời lặng đau.

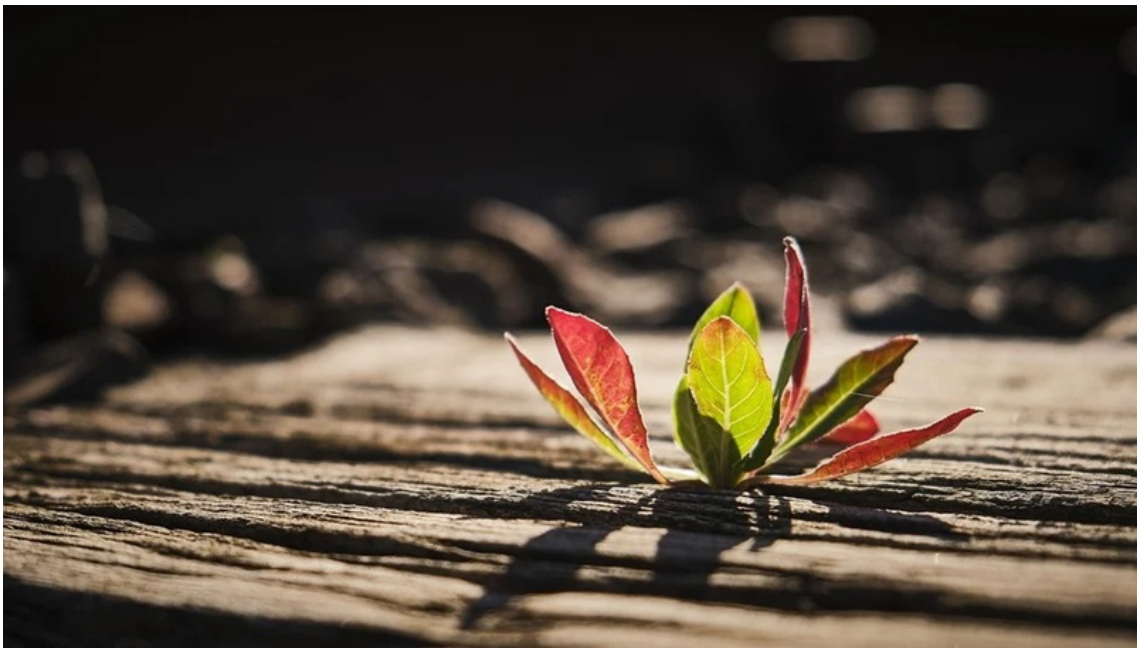
Người về rải hạt từ bi

Lặng nghe hạnh phúc thầm thì sớm mai

Mê lầm dứt nghiệp, thoát thai

Bỏ đi vương bận hình hài tử sinh.

Nhàn hoa nở giữa đêm Xuân
Nghìn năm gió lạnh ủ mình khói sương
Nụ trầm ấm giọt quỳnh hương
Tàn tro mấy mảnh vô thường sắc không!

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Thương thay chiếc lá đã rơi!
Còn xanh nhưng đã lìa đời phiêu linh
Về nương đất lạnh một mình
Tựa như thân phận ba sinh kiếp người.

Thuyền về qua bến sông trăng
Khẽ ngang chùa cũ, ngỡ rằng chốn thiêng
Bóng người tĩnh lặng an nhiên

Trầm hương quyện gió bên triền núi xưa!...

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**